

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: P. Č.,
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 12. 11. 2018, č. j. MPSV-2018/226738-921,
sp. zn. SZ/MPSV-2018/35766-921,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12.11.2018, č.j. MPSV-2018/226738-921 **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalobci se **p r á v o** na náhradu nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalovaný **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil svou žalobou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2018, č.j. MPSV-2018/226738-921(dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo změněno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Brně (dále jen správní orgán I. stupně) ze dne 29. 1. 2018, č.j. 83234/18/BM, tak, že se přiznává průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 9. 2017 trvale.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobci přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem TP ode dne 1. 9. 2017 do 31. 12. 2018.

II. Žaloba

2. Žalobce uvedl, že žádal o přiznání průkazu ZTP, přičemž svou žádost i odvolání podložil spoustou lékařských nálezů. Z nich je patrné, že žalobce je těžce nemocný a tudíž je přiznaná forma průkazu nedostačující. Žalobce namítal, že posudkoví lékaři nevycházeli z lékařských zpráv, které jim byly předloženy. Na jednání nebyl ani přizván, a tudíž si nemohli učinit odpovídající představu o jeho zdravotním stavu.
3. V rozhodnutí žalovaného v oblasti orientace je uvedeno, že žalobce má oboustrannou poruchu sluchu, vpravo hluchota, vlevo zbytky sluchu, přičemž tato vada je kompenzována sluchadlem pro rozpoznání zvuků a řeči v optimálních podmínkách. Skutečnost je však taková, že žalobce i přes užití naslouchadla neslyší, s okolím komunikuje pomocí psaného slova na papír nebo pomocí rukou. Rovněž není schopen sám se pohybovat v exteriéru. Kvůli hluchotě má psychické potíže a bojí se vyjít mezi lidi. Je závislý na pomoci jiné osoby.
4. V rozhodnutí žalovaného je pak v oblasti mobility uvedeno, že žalobce má dlouhodobě bolestivou páteř ve všech etážích, na podkladě degenerativních změn s omezeným rozvojem bez celkového ztuhnutí a léčí se v ambulanci léčby bolesti. Dále je uvedeno, že žalobce si stěžuje na bolesti hlavy a na provedeném CT mozku se neprokázaly patologické změny, vyloučen je neuroinfekt, přičemž infekce středouší byla přeléčena. Skutečnost je však taková, že se pohybuje jenom pomocí vozíku. Nemůže se zvednout ani chodit. Bolest z páteře mu vystřeluje do nohou, v oblasti krční páteře má vyhřezlou ploténku a kvůli tomu má velké bolesti i v oblasti rukou. Rovněž trpí na značné bolesti hlavy. Aby mohl vůbec fungovat, užívá opiátové náplasti na úlevu od extrémních bolestí. V nejbližší době jej čeká operace páteře, z jejíhož výsledku má velký strach. Znovu se u něj vyskytl zánět v uchu. Bez doprovodu není ani schopen se domluvit a ani dopravit k lékaři. Při cestování sanitkou jej nemůže doprovázet manželka, na což si stěžuje i zdravotnický personál. Žalobce v žalobce odkázal na lékařskou zprávu z ORL-FN Brno-Bohunice ze dne 9. 2. 2018, lékařskou zprávu z ordinace všeobecné praktické lékařky MUDr. I. P. ze dne 15. 11. 2018, lékařskou zprávu u Neurochirurgické kliny FN Brno-Bohunice ze dne 31. 10. 2018 z Fyzioterapie LHI ze dne 17. 9. 2018 a posudek o invaliditě ze dne 19. 9. 2018.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaný ve svém vyjádření zejména uvedl, že PK MPSV měla pro posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace dostatek podkladů i bez přítomnosti žalobce. Lékařská zpráva ORL ze dne 9. 2. 2018 byla na jednání komise hodnocena. Ostatní žalobcem zmíněné zprávy byly vystaveny po zapůjčení zdravotní dokumentace a vyhotovení posudku. Žalovaný dále ve vyjádření uvádí skutečnosti z posudku PK MPSV k oblasti mobility, orientace a mentální. PK MPSV pak došla k závěru, že u žalobce jde o zdravotní postižení uvedené v odst. 1 písm. j) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., o provedení

některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen vyhl. č. 388/2011 Sb.). Jedná se o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení. Žalobce pak v rámci odvolacího řízení ani nevyužil možnost se vyjádřit.

IV. Jednání před soudem

6. Žalobce i žalovaný se z nařízeného jednání omluvili.
7. Soud při jednání provedl dokazování posudkem o invaliditě ze dne 19. 9. 2018, MUDr. J. S. B.

V. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Soud nejprve připomíná, že správní orgán I. stupně i žalovaný vycházeli při svém rozhodování z posudků. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu není soud příslušný posuzovat obsahovou správnost závěrů posudkové komise. K takovému závěru dospěl Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 7. 1. 2015, č. j. 3 Ads 114/2014 - 21, kde se zabýval nesouhlasem se závěry posudků posudkové komise a jejich nedostatečností v souvislosti s invalidním důchodem. Nejvyšší správní soud především uvedl: *„Soudu zde nepřísluší posuzovat věcnou správnost lékařských posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudky soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v řízení o invalidním důchodu bývají tyto lékařské posudky důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzují žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudků mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky pak spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila.“* Ke shodnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 5. 6. 2013, č. j. 3 Ads 74/2012 - 16, v rozsudku ze dne 2. 7. 2014, č. j. 3 Ads 108/2013 - 19, a v rozsudku ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003 - 50, publ. pod č. 150/2004 Sb. NSS. Z uvedeného lze tedy shrnout, že není úkolem správního soudu znovu posuzovat, zda posudková komise správně zhodnotila zdravotní stav žalobce. Má pouze ověřit, zda posudková komise měla k dispozici dostatek podkladů pro své závěry, zda je její posouzení komplexní a vypořádává se s námitkami a zda je posudek řádně odůvodněný. Je třeba i zdůraznit, že soud vychází při hodnocení ze skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí žalovaného. Dle názoru soudu je třeba obdobné nároky závěry použít i ve vztahu k posudkům vyhotoveným v řízení o přiznání průkazu osoby zdravotně postižené.

10. V posuzovaném případě PK MPSV v řízení vypracovala posudek, a to za účasti odborného lékaře z oboru otorinolaryngologie. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Z posudku je zřejmý **diagnostický souhrn potíží žalobce**. Jedná se o postižení sluchu: praktická hluchota vpravo se ztrátami k 120 dB, vlevo smíšená porucha sluchu se ztrátami v nižších frekvencích mezi 70-80 dB ve vyšších 110 dB s rezervou 20-30 dB, sluchadlo. Stp. operaci pravého ucha pro cholesteatom 9/2017, pooperačně velmi lehká pareza n.VII vpravo, bolesti hlavy. Bolestivý syndrom páteřní, léčba žaludečních vředů od r. 2013 v dokumentaci, kuřák. **Dle posudkového zhodnocení** je žalobce ve věku 50 let s poruchou sluchu oboustranně, vpravo hluchota, vlevo zbytky sluchu se ziskem při použití sluchadla. Dle ORL vyšetření verbálně komunikuje. Zrak bez závažné poruchy v pásmu lehké slabozrakosti, umožňuje přiměřenou orientaci touto kvalitou. V oblasti mentální je u žalobce uváděna simplexita osobnosti, absolvent 7 tříd základní školy, tj. zvládání trivia, základními kvalitami orientován, závažný stupeň mentální retardace neprokázán. Po stránce interní se jedná o zcela stabilizovaný stav, bez známek selhávání některého z orgánů. Žalobce si dlouhodobě stěžuje na bolesti páteře a kloubů. Na horních končetinách bez poruchy úchopové schopnosti rukou, bez parezy. Na dolních končetinách svalová síla dobrá, bez parezy, bez těžkého omezení hybnosti nosných kloubů. Chůze je samostatná. Páteř dlouhodobě bolestivá ve všech etážích, na podkladě degenerativních změn, s omezeným rozvojem, bez celkového ztuhnutí, doporučena pravidelná rehabilitace, medikován v ambulanci léčby bolesti. Žalobce si rovněž stěžuje na bolesti hlavy, bylo provedeno CT mozku, které je bez patologie. Infekce středouší byla přeléčena, neuroinfekt byl vyloučen. Fyziologické funkce bez prokázané závažné patologie. Žalobce tedy nemá podstatné omezení v pohyblivosti. V oblasti orientace trpí žalobce sluchovou vadou, která je částečně kompenzovatelná sluchadlem pro rozpoznávání sluchů a řeči v optimálních podmínkách. Schopnost dobře porozumět mluvenému slovu je narušena v hluku a šumu, tedy zhoršuje žalobci orientaci zejména v exteriéru, stav je srovnatelný s 1j). V **posudkovém závěru** je pak uvedeno, že u žalobce jde o zdravotní postižení, které je funkčně srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v odst. 1 písm. j) přílohy k vyhl. č. 388/2011 Sb., tj. jedná se o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení.
11. Soud k důkazu provedl posudek o invaliditě ze dne 19. 9. 2019, vyhotovený pro pracoviště ČSSZ Brno, oddělení lékařské a posudkové služby MUDr. J. S. B. Posudek byl tedy vydán před datem napadeného rozhodnutí. Z něj plyne, že dle audiometrie ze dne 26. 1. 2018 došlo u žalobce po operaci pravého ucha v 09/2017 ke zhoršení sluchu, nyní se již dle Fowlera jedná o ztrátu 100%, tj. stav odpovídá úplné hluchotě, dle kapitoly VIII., odd A, položky 2, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen vyhláška č. „359/2009 Sb.“). Jde tedy o oboustrannou úplnou hluchotu s neschopností slyšet zvuky a rozumět řeči, a to ani s nejvýkonnějším sluchadlem.
12. Soud si je vědom toho, že posudková kritéria pro přiznání průkazů TP, ZTP a ZTP/P vymezená v prováděcí vyhlášce jsou odlišná od posudkových kritérií pro posuzování poklesu pracovní schopnosti za účelem určení invalidity a jejího stupně (ty vymezuje

vyhláška č. 359/2009 Sb.). Přiznání invalidního důchodu jakéhokoliv stupně tudíž samo o sobě neumožňuje učinit závěr o tom, zda žadateli průkaz osoby se zdravotním postižením náleží a jakého druhu. V posuzovaném případě však dle názoru soudu nelze posudek PK MPSV považovat za zcela úplný a přesvědčivý, pokud v něm absentuje shora uvedený stav sluchu a jeho možný dopad na posouzení případného přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Zejména tomu tak je za situace, kdy dle § 2 odst. 1 písm. b) Přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. *za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat i celkovou ztrátu sluchu podle Fowlera 85% a více s neschopností slyšet zvuky a rozumět řeči i přes nejlepší korekci (oboustranná praktická nebo úplná hluchota) u osoby starší 18 let.* Podle § 34 odst. 3 zák. č. 388/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, *nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace.* V této souvislosti ani z posudku PK MPSV není zřejmé, zda při stavu úplné hluchoty (100 % Fowlera) vůbec může být zachována aspoň v nějakém rozsahu schopnost slyšet zvuky a rozumět řeči a to i přes korekci. Je nepochybné, že soud není oprávněn posuzovat odborné medicínské otázky a nahrazovat je vlastním posouzením, avšak posouzené této souvislosti by mělo být z posudku patrné a není. Ve vztahu k tomu je pak zřejmě v posudku uvedeno, že žalobce trpí sluchovou vadou, která je částečně kompenzovatelná sluchadlem pro rozpoznávání sluchů a řeči v optimálních podmínkách. V posudku PK MPSV je tedy uvedeno, že se jedná vpravo o hluchotu, vlevo zbytky sluchu se ziskem při použití sluchadla. Toto hodnocení však neodpovídá posudku o invaliditě, kde je uvedeno, že stav odpovídá úplné hluchotě a 100 % Fowlera.

13. Rozhodnutí žalovaného pak vychází z posudku PK MPSV a tedy rovněž je v něm uvedeno, že žalobce má poruchu sluchu oboustranně, vpravo hluchota, vlevo zbytky sluchu se ziskem při použití sluchadla, dle ORL verbálně komunikuje. Ani v rozhodnutí žalovaného není tedy hodnocen stav, který plyne z posudku pro přiznání invalidního důchodu, tj. dle Fowlera 100% ztráta sluchu, což odpovídá úplné hluchotě. Není pak hodnocena ani souvislost mezi takovým stavem a schopností slyšet zvuky a rozumět řeči. Soud jenom pro úplnost dodává, že žalobce má dle Fowlera 100% ztrátu sluchu, ačkoliv za těžké funkční postižení se považuje již 85% ztráta sluchu. Soud proto považoval za podstatné, aby byl posudek PK MPSV i rozhodnutí žalovaného doplněno o shora uvedené skutečnosti a znovu posouzeno, zda žalobce nesplňuje podmínky pro přiznání průkazu ZTP.
14. Žalobce odkazoval i na potíže s páteří. Soud však pro úplnost dodává, že z posudků ani z lékařských zpráv neplyne, že by u žalobce byla dána funkční ztráta dolní končetiny se ztrátou opěrné funkce nebo těžké omezení funkce dvou končetin či postižení pánve provázené těžkými parézami dolních končetin nebo závažnou nestabilitou pánevního prstence, případně postižení páteře provázené těžkými parézami končetin nebo ztuhnutím tří úseků páteře nebo závažné deformity páteře s omezením exkurzí hrudníku, což by mohlo vést k přiznání průkazu ZTP z pohledu funkčních potíží s končetinami či páteře.
15. S ohledem na uvedené závěry proto soudu nezbylo než napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

VI. Náklady řízení

16. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaná nebyla ve věci úspěšná, a tudíž právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce měl sice ve věci úspěch, avšak náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18. února 2021

JUDr. Petr Polách, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.